

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

ไม่หนีกรรมไปได้

ก่อนจ้งหัน

นักภาวนา รากแก้วแห่งการภาวนาคือสตินะ สติวางพื้นฐานตลอดอย่าให้เปลว สติเป็นสำคัญมากนะ ไม่ว่าจะเคลื่อนไหวไปมาที่ไหนสติต้องติด เฉพาะอย่างยิ่งกับคำภาวนาของตน สตินี้สำคัญมาก ท่านทั้งหลายให้ถือสติเป็นสำคัญ ปัญญาจะค่อยแยบคาย สติเป็นพื้นฐาน สตินี้จะเป็นเครื่องอารักขาหรือรักษาจิตใจได้ดี กิเลสมีอยู่ภายในก็จะไม่โผล่ขึ้นมา ผุดขึ้นมา หรือดันขึ้นมา เพราะสติบังคับไว้ นักภาวนาต้องใช้สติให้มาก หน้าที่การงานอื่นใดถ้ามีสติอยู่แล้วจะรอบคอบไปเรื่อย ๆ ปัญญาจะเกิดอยู่กับสตินั้นละ สติดีแล้วอะไรก็จะรอบคอบดี

ทำอะไรเลอะๆ เทอะๆ ดูไม่ได้นะ พระที่มาศึกษาอบรมในวัดนี้ได้เห็นประจักษ์วันนั้นนะ ได้เอามาพูดเสมอ สอนพระเรา พระที่มาอบรม วันนั้นเราจะทดลองพระองค์นี้ ว่าจึ้นเลยนะ บอกให้เอาขนมนี้ไปให้เด็กนั่งอยู่กับแม่ ว่าจึ้นนะ และชี้มือบอกด้วย เด็กกับแม่ก็มีอยู่คนเดียว ไม่มีเด็กที่ไหนมาสับปนกัน แล้วก็ชี้บอกให้เอาขนมนี้ไปให้เด็กนั้นนะ สั่งพระแล้วก็ยื่นขนมใส่มือพระให้พระเอาไปให้เด็ก เราจะทดลองดูพระมาศึกษาเป็นยังง

พอเอาขนมจากเราไปแล้วไปก็จะไปใส่บาตรพระ ฟังซินะ แต่ยังดีที่มองมาหาเรา ก่อน พอมองมาหาเรา เราก็อ้อมมือปิดไม่ให้ใส่ แล้วจะไปใส่องค์นั้นอีก นั้นฟังซิ พระกับเด็กต่างกันยังงบบ้าง เราก็อ้อมมือทางนี้ให้เห็นอีก เลยเรียกพระมา ให้พระองค์ที่สองนี้มา บอกว่าให้เอาขนมนี้ไปให้เด็กนั่งอยู่ต้นเสานั้นนั่งอยู่กับแม่ พระองค์นี้ก็ไม่ได้ยากอะไรละ เราก้ยื่นขนมให้แล้วก็ไปมอบให้เด็กปั้ พระองค์แรกนี้เป็นยังง ฟังซิท่านทั้งหลาย เด็กกับพระต่างกันยังงบบ้าง แล้วแม่กับลูกที่นั่งอยู่ด้วยกัน ชี้บอกด้วยว่าต้นเสาดันนี้ไม่มีเด็กคนอื่นสับปนเลย เลอะเทอะขนาดไหน

นี่ละผมเอามาพิจารณาตลอดที่พระทั้งหลายมาศึกษาอบรมในวัดนี้ ไม่ได้เรื่องได้ราวคืออย่างนี้เอง ท่านทั้งหลายยังต้องการอย่างนี้อยู่หรือ ถ้าคนมีสติมีปัญญาสมกับมาศึกษาแล้วจะไม่เป็นอย่างนั้น เพราะเราทดลองจริง ๆ ตั้งหน้าจะทดลองพระดูที่มาศึกษา ก็ขายชี้หน้าต่อหน้าต่อตาณี เด็กกับพระต่างกันยังง ฟังซิเพียงเท่านี้ใครก็ทราบได้

นี่ท่านทั้งหลายมาศึกษาให้ตั้งใจให้ดี อย่าให้หนักใจนะ นี่เหมือนแบกชุงทั้งท่อน ผมไม่ได้ไอ้ได้อวด ไม่ได้เหยียบย่ำทำลายเพื่อนฝูง แต่พูดนี้ให้เป็นคติทุกอย่างๆ หนักมากนะผมผู้รับภาระของหมู่เพื่อนที่มาศึกษา จิตใจให้มีความจริงจังจืดจ่อ สติติดแน่นๆ นี่คือผู้มาศึกษา จะเป็นสารคุณแก่ตนเป็นลำดับลำดับไป ถ้ามาเลอะๆ เทอะๆ ใช้ไม่ได้นะ มีแต่อย่างนั้นละ ออกจากวัดนี้ไปมากทีเดียวพระนะ ออกจากวัดป่าบ้านตาดไป ไม่ปรากฏองค์ไหนโผล่ขึ้นมาพอเห็นคุณค่าแห่งการมาศึกษานี้เลย มันเป็นอย่างที่เอาขนมไปให้เด็กฟาดไปให้พระนุ่นนะ ฟังซิ นี่ละมันห่างไกลกันใหม่กับการมาศึกษาของเรา มีเครื่องหมายอะไรเป็นของดี มีแต่เรื่องความเลวให้เห็น

พากันตั้งใจให้ดีนะ ข้อวัตรปฏิบัติอย่าถือว่าใครทำใครไม่ทำ ให้ดูความบกพร่อง ความสมบูรณ์ของเจ้าของต่อข้อวัตรปฏิบัติทุกอย่าง เจ้าของทำสมบูรณ์เต็มที่เรียกว่าดีเต็มที่แล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างทำเพื่อเรานะ มาศึกษาอบรมไม่ได้มาศึกษาเพื่อใคร ศึกษาเพื่อเรา บกพร่องคือเรา สมบูรณ์คือเรา ต้องดูตัวของเราตลอดเวลา นี่คือผู้มาศึกษา อย่าไปดูที่อื่นที่ใด ความบกพร่อง ความสมบูรณ์ ความผิดความถูกอยู่กับเรานี้ละ ให้ดูตัวของเราให้ดี อย่าให้เลอะๆ เทอะๆ เหลวไหลทีเดียว

ศาสนาจะไม่มีเหลือแล้วนะเวลานี้ ผู้ตั้งหน้าตั้งตาจะปฏิบัตินี้ร้อยองค์ร้อยพระได้สักองค์หนึ่งก็ทั้งยาก ไม่ได้ ร้อยต่อหนึ่งๆ นี่รู้สึกยังจะหายากอยู่นะ ร้อยหายไปหมด ร้อยหายไปหมดนี้สำคัญ คือมาแบบเลอะๆ เทอะๆ อย่างนี้ละ โห ธรรมพระพุทธรเจ้าไม่ใช่แบบเลอะๆ เทอะๆ อย่างนี้ นี่พวกมูตรพวกคูด พวกกิเลสที่ทำลายธรรมทั้งนั้น ให้จำเอาไว้นะ เอาละให้พร

หลังจั้งหัน

ผู้กำกับ จากหนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทย วิจารณธรรม

แค้นของพระต้องชำระที่พุทธมณฑล ตอนจบ

เป็นที่น่าสังเกตว่า หลังจาก พล.ต.ท.อุดม กลับออกจากที่ประชุมมหาเถรสมาคม แล้วก็รีบเข้ายังห้องทำงาน โดยไม่ยอมให้สัมภาษณ์นักข่าว สิ่งที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งก็คือ พระราชกวี เลขาธิการศูนย์พิทักษ์ฯ ก็ยังคงอยู่ในอาคารและพระราชธรรมสาร เลขานุการของสมเด็จพระพุทธาจารย์ก็ยังมีอยู่ในนั้น เป็นไปได้หรือที่พระคุณท่านทั้งสองจะไม่รู้ไม่เห็นเหตุการณ์อันเลวร้ายนั้น จะว่าไปแล้วถ้ามองจากห้องทำงานของ ผอ.สำนักงานพระพุทธฯ ก็น่าจะเห็นการรุมตีรุมย่ำยีของก๊อปปี้ขณะกำลังจะก้าวขึ้นรถได้อย่างชัดเจน

เหตุเลวร้ายยังคงไม่สงบลงเพียงเท่านั้นครับ ขณะที่พระราชธรรมสารออกมายืนคุยกับ พล.ต.ทองขาว พ่วงรอดพันธุ์ บริเวณเชิงบันไดทางขึ้นห้องทำงานผอ.สำนักงานพระพุทธฯ พลันก็มีเสียงตะโกนผ่านโถงห้อง ตะโกนย้าอยู่หลายครั้งว่า โนนไฉ้ตำรวจเสื่อแดงมันยีนอยู่โนน เร็ว ๆ พวกเราไปเล่นงานมัน ไฉ้คนนี้แหละมันมาคุ่มกันนายทองก้อน เร็ว... ไฉ้เสื่อแดงมันยีนอยู่โนน เท่านั้นแหละ กลุ่มชายฉกรรจ์พร้อมด้วยพระอีก ๓-๔ รูปก็พากันวิ่งกรูเข้าหาดำรวจนอกเครื่องแบบอย่างรวดเร็ว โดยวิ่งลัดสนามติดตามออกไปทางด้านหน้าหอประชุมใหญ่

เมื่อตามไม่ทันคงจะเกิดอาการมันเขี้ยวกันสุดๆ ชาวवासคนหนึ่งก็ร้องตะโกนขึ้นอีกว่า "ไฉ้ก็อีกคน ที่มันทำเรา มันยีนอยู่โนน เอาเลยพวกเราเอามัน ๆ ๆ " ทั้งหมดจึงกรูกันเข้าไปห้อมล้อม รปภ.คนหนึ่ง ซึ่งผมมองไม่เห็นก็เลยไม่รู้ว่ารปภ.คนนั้นจะโดนมือโดนไม้อะไรเข้าบ้าง สักพักหนึ่งรถสายตรวจของ สภ.อ.พุทธมณฑลก็เข้ามาถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจตรงเข้าระงับเหตุ

ทางด้านพระมหาโชวีที่ยังนำฝูงชนตรึงทางเข้า-ออกลานจอดรถ ก็เริ่มเปิดฉากเจรจากับท่านผู้กำกับวิเชียร มีข้อตกลงต่อกันว่าถ้าจะให้เลิกการชุมนุมทางเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องรับแจ้งความ จะต้องดำเนินคดีกับตำรวจคนที่ชักปืนออกมาจ่อหัวคนของศูนย์พิทักษ์ฯ เมื่อตกลงกันได้พระมหาโชวีจึงเริ่มนำสวดมนต์จบสุดท้าย จากนั้นนิสิตจำนวนกว่า ๑๕๐ รูปก็พากันขึ้นรถบัสจำนวน ๓ คันกลับออกไป ส่วนฝูงชนต่างก็พากันแยกย้ายกลับออกไปด้วยทั้งหมด กว่าท่านสุภาพสตรีสามคน กับคนขับรถอีกสองคนที่เข้ามากับพระวัดป่าจะถูกปลดปล่อยให้เป็นอิสระได้ก็ตกราว ๆ ๖ โมงเย็น

การประชุมมหาเถรสมาคมในสำนักงานพระพุทธฯ ครั้งแรก ซึ่งถือว่าเป็นครั้งแรกประวัติศาสตร์ ใครจะขึ้นชмыินดีอย่างไรก็ช่าง แต่สำหรับผมถือว่าเป็นฤกษ์อัปมงคล ถ้าเป็นฤกษ์มงคล "ตัวเงินตัวทอง" จะออกมาคานตัวมเต็มข้างห้องประชุมได้อย่างไร และถ้าจะนับเป็นนิมิตหมายที่ดีจริง พระหนุ่มเณรน้อยพระนิสิตนักศึกษาที่จะเป็นพระผู้ใหญ่ในอนาคต จะออกมาแสดงพฤติกรรมป่าเถื่อนแบบนั้นได้อย่างไร

ใครจะสังเกตเห็นบ้าง การชุมนุมล้อมกรอบนายทองก้อนและคณะพระวัดป่า ๖ รูปในวันนั้น ได้มีการชักจูงเอาสามเณรน้อยที่มีวัยเพียง ๑๒-๑๔ ปีประมาณ ๑๐ กว่ารูปให้เข้าร่วมกิจกรรมอันผิดวัตรปฏิบัติอันติงามของสงฆ์ด้วย อีตอนที่ผู้นำมีอบพระนิสิตได้โยงสายลัญจณ์ทอดยาวไปจนถึงมือสามเณรน้อย ซึ่งอยู่ปลายแถวแล้วกล่าวนำคำสวดบังสุกุล ซึ่งเป็นการบังสุกุลตายให้นายทองก้อน พระรุ่นพี่รุ่นครูบาอาจารย์รูปใดจะมีสติบ้างว่า นั่น

ท่านกำลังชักนำผู้ที่เป็นศาสนทายาทให้หลงผิด กระทำผิดต่อการปฏิบัติศาสนพิธีและผิดต่อจารีตประเพณีอย่างร้ายแรง

พุทธมณฑลเป็นเขตบุญสถาน เป็นเขตอภัยทาน แต่กลับถูกใช้เป็นสถานที่ชำระแค้นของพระผู้ใหญ่ ถูกใช้เป็นพื้นที่ไล่ล่าหมายเช่นฆ่าเอาชีวิตกัน กลุ่มรุมทำร้ายร่างกายกัน ถล่มวาทาใส่ร้ายป้ายสีกัน ต่ำทอสาปแช่งกัน ผิดทั้งธรรมผิดทั้งพระวินัย

ต้องขออภัยต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ผมไม่มีเจตนาจะใส่ร้ายใส่ความใคร "ข่าวย่อมเป็นข่าว" ผมต้องทำหน้าที่คือนำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงมาสื่อถึงท่านผู้ชม ซึ่งเชื่อว่าใครก็ไม่สามารถจะโกหกใครได้ เพราะต่างฝ่ายต่างก็บันทึกภาพและเสียงไว้ด้วยกันทั้งนั้น

(ณ. หนูแก้ว)

ผู้กำกับ โยมส่งข่าวมาว่า ขณะนี้พระมหาโชวี และนายเสถียร ศูนย์พิทักษ์ฯ ได้แจ้งความจับคุณทองก้อนเมื่อวานนี้ โดยกล่าวหาว่าพวกคุณทองก้อนมีพระหุก ฆราวาสสี่ไปทำร้ายและใส่ร้ายพวกเขาครับ

หลวงตา ดูว่าคุณทองก้อนถูกหัวโนมาใช้ไหม

ผู้กำกับ ครับ ไปทำร้ายเขา เราเลยหัวโน ว่าไปทำร้ายเขาแต่เราหัวโนแปลกดีไปอย่าง

หลวงตา นั่นแล้วฟังเอาซิ เลวร้ายที่สุดเลย คุณทองก้อนเราก็ได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้ว เป็นเรียกว่าชีวิตจิตใจของชาติไทยเรามา คุณทองก้อนถูกตีด้วยไม้เสาธง หัวโนออกมา แล้วพวกที่ดี จนกระทั่งคุณทองก้อนหัวโนออกมา เลยกลับกลายเป็นว่าคุณทองก้อนไปทำร้ายเขา นี่เขากำลังไปแจ้งความ ให้ฟังเอานะพี่น้องทั้งหลาย

ผู้กำกับ งวดนี้ประตูนรกรับไม่พอครับ

หลวงตา ขบขันดีไหมละ เป็นอย่างนั้นแหละ แหม เลวที่สุดเลย คุณทองก้อนอุตส่าห์พยายามช่วย เอาครองแผ่นดินไทยทั้งศาสนาทั้งชาติ คุณทองก้อนสละชีวิตทุกแง่มุมมาตลอด แล้วคุณทองก้อนถือว่าเป็นก้างขวางคอพวกนี้ละ โละตีจนกระทั่งหัวคุณทองก้อนโน แล้วทางนั้นก็ไปแจ้งความว่าคุณทองก้อนไปทำร้ายเขา ฟังเอานะ ให้ฟังให้ดีทุกคน ๆ ความจริงมันก็มีอย่างงี้ แล้วบ้านเมืองจะพิจารณาอย่างไร ก็บ้านเมืองมีชื่อมีแป มีกฎหมายบ้านเมืองก็ต้องพิจารณากันไปตามเหตุตามผล ตามความสัตย์ความจริงซิ

สำหรับเรานี้พูดเอียงจากธรรมไปไม่ได้ เราพูดตรงๆ ตรงไปตรงมาเป็นอรรถเป็นธรรมล้วนๆ ตลอดมา ไม่มีที่จะไปให้ร้ายป้ายสีแก่ผู้หนึ่งผู้ใดได้ลงคอเลย ทำไม่ได้เรา เราจะตรงไปตรงมาอย่างนี้ตลอด จนชีวิตหาไม่นั้นแหละ ธรรมไม่มีเอียง ตรงไปตรงมา เรื่อง

ความซำซำลามกก็ฟังเอาซิ พลิกแพลง ไปตีเขาจนหัวโนมาแล้ว ยังหาเรื่องว่าเขามาทำร้ายตัวเอง ไปแจ้งความ ฟัง แล้วผู้ที่รับแจ้งความเป็นผู้ประเภทใดคอยฟังเอาอีกทีนะ คอยฟังก็แล้วกัน ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วบ้านเมืองนี้จะล่มจมโดยไม่สงสัยละ ถ้าปล่อยให้โจรให้มารเพียงไม่กี่คนทำลายคนทั้งชาติอย่างนี้ ชาติไทยเราจะจมได้นะพี่น้องทั้งหลายให้จำเอา

บ้านเมืองมีชื่อมีแปมดั้งเดิม ปกครองกันมาตั้งแต่ปู่ ย่า ตา ยาย ดึกดำบรรพ์มาจนกระทั่งบัดนี้ เราก็ไม่เคยเห็นเหตุร้ายอย่างนี้กลายเป็นดีขึ้นมา เรียกว่าเหตุร้ายกลายเป็นดีขึ้นมาดังที่เห็นนี้ ให้พากันพิจารณาไปก็แล้วกัน หลักใหญ่ก็คือกรรม สำหรับเรานี้เชื่อกรรม จะเป็นอะไรๆ เราก็ฟังไปอย่างนั้นแหละ ไม่หนีกรรมไปได้แหละ มีแต่เรื่องเลวร้าย เรื่องดีบเรื่องดีไม่มี

เรื่องเหล่านี้เรื่องสกปรก ให้พี่น้องทั้งหลายได้พิจารณาให้ดี อย่าให้เข้ามาติดในตัวของเราเป็นความเลวร้ายอย่างนี้เกิดขึ้นแต่ละคนๆ ชาติไทยจะจม ถ้าปล่อยให้ความคิด ความเห็น ความประพฤติ การกระทำอย่างนี้ แสดงขึ้นมามากๆ แล้วเมืองไทยจมได้ ให้ย้อนเข้ามาหาตัวของเรา เหตุเลวร้ายที่มันเกิดขึ้นภายในใจของเราวันหนึ่งเกิดมากขนาดไหน มันเลยหัวโนไป ต่างคนต่างหัวแตกไม่รู้ตัว เพราะกิเลสมันฟาดเอาๆ แล้วมันก็หาเรื่องไปฟ้องร้อง ว่าพวกหัวโนนี้เป็นพวกทำผิด เข้าใจหรือ นี่กิเลสมันเป็นอยู่ในใจของเรา นะ ให้ย้อนเข้ามาที่นี้

ผู้ปฏิบัติธรรมต้องคิดย้อนหน้าย้อนหลัง อย่าไปเห็นแต่ว่าเขาผิดโดยถ่ายเดียว ตัวของเราที่ไม่แสดงออกต่อผู้อื่นนั้นมีผิดต่อตัวเองอย่างไรบ้าง วันหนึ่งๆ มากน้อยเพียงไร ให้นำข้อนี้ไปคิดจะได้ต่างคนต่างแก้ไข รู้สึกตัว ไม่เช่นนั้นจะจมทั้งเขาทั้งเรานั้นแหละ จำให้ตื่นะอันนี้ ให้น้อมเข้ามาคิดแต่ละคน พวกเรามันเลยหัวโนไปจนหัวแตกหมอนแตกไปแล้ว เข้าใจหรือ อย่าไปว่าแต่คนอื่น ตัวเองแต่ละคนมันเป็นด้วยกัน ขึ้นชื่อว่ากิเลสอยู่ในหัวใจดวงใจแล้วมันจะมีอยู่ภายในตัวทุกคนนั้นละ แต่ไม่แสดงออกมาอย่างนี้ ก็ไม่มีใครพูดถึง

เขาทุบตีกันหัวโนเท่านั้นที่ร่ำลือกันทั่วโลก แต่เจ้าของตีเจ้าของจนหัวแตกหมอนแตกไม่ได้พูด เข้าใจหรือ จำให้ตื่นะอันนี้ ส่วนมากมีแต่พวกหัวแตก หมอนแตก ให้ไปภาวนาก็หมอนแตก มันไม่ลงทางจงกรม มันห้วงแต่เสื่อแต่หมอน โอ้ แหลมคมมากนะกิเลส พระพุทธเจ้าท่านถึงท้อพระทัยในการจะสั่งสอนสัตว์โลก ทรงปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา พระพุทธเจ้าของเราองค์ปัจจุบันนี้ถึงสื่อสงไขยแสนมหากัป จึงได้ตรัสรู้ขึ้นมา ตั้งใจจะสั่งสอนสัตว์จึงได้ปรารถนาอย่างนั้นมา พอได้ตรัสรู้ขึ้นมามองดูสัตว์โลกแล้ว

ท้อพระทัยที่จะสั่งสอนสัตว์โลก ท่านแสดงไว้ว่าทำมหาพรหมมาอาราธนาให้พระพุทธเจ้า ทรงโปรดปรานสัตว์โลกผู้มีธุลีอันเบาบางยังมีอยู่ ขอพระองค์อย่าท้อพระทัยและทอดธุระ ไปเสีย โปรดได้เมตตาสั่งสอนสัตว์โลก ผู้มีมลทินเบาบางยังมีอยู่

อันนี้ก็เหมือนกัน มันโปรดปรานเจ้าของมันก็จะโปรดปรานไม่ได้จะว่าไง อย่าว่าแต่ ทำมหาพรหมมาอาราธนาพระพุทธเจ้าโปรดปราน ตัวเองก็โปรดปรานตัวเองไม่ได้ จะเอาอะไรมาโปรดใครละที่นี่ พิจารณาซิ ธรรมพระพุทธเจ้าก็เข้าไม่ถึงใจ กิเลสห้อมล้อมมืดมิด ปิดทวารไปหมด มีแต่ความมืดบอด เป็นอย่างนั้นละ โลกหนาเข้าทุกวัน ๆ นะ ตรัสรู้แล้ว ทรงท้อพระทัย ฟังซินะ

หนาแน่นขนาดไหนเรื่องความเลวร้ายของสัตว์โลก ถึงขนาดพระพุทธเจ้าปรารถนา เป็นพระพุทธเจ้า จนขนาดได้เป็นพระพุทธเจ้าแล้วกลับมาท้อพระทัย มันหนาแน่นขนาดนั้น นี่เคยพูดให้ฟังแล้ว เวลามันแสดงขึ้นมาประหนึ่งว่า สามแดนโลกธาตุไหวไปหมดเลย นี่ก็ท้อใจ จะสั่งสอนไปหาอะไร ธรรมประเภทนี้ใครจะรู้ได้เห็นได้มีหรือ ฟังซินะ แต่ก่อน เคยคิดเคยเห็นเคยเป็นเมื่อไร มันเป็นขึ้นมาในขณะนั้น ไม่ใช่สวมรอยพระพุทธเจ้า เราเป็นจริง ๆ น้ำตาร่วงลงในขณะนั้นเลย ชั้นทำงานเต็มเทียว น้ำตาร่วงเรียกว่าชั้นซึ่งเป็นส่วน สมมุติ วิมุตตินั้นไม่ต้องพูดแหละ ชั้นมันกระเทือน

ถึงขนาดที่ว่า โอ ธรรมถึงขนาดนี้แล้วจะไปสอนใครได้ ไปสอนใครเขาก็จะหาว่าบ้า กันทั่วโลกดินแดน สอนไปหาอะไร เราอยู่ไปกินไปวันหนึ่ง ๆ พอถึงอายุขัยเสียเราก็ไปเสีย เท่านั้น ดึกว่าที่จะไปสอนเขาให้เขาหาว่าบ้ากันทั้งโลก นั่นฟังซิ เป็นขึ้นในใจเลย ไม่เคยคิด เคยอ่าน พิจารณาธรรมอันนั้นเป็นขนาดไหน ธรรมถึงขนาดนี้แล้วจะไปสั่งสอนใครได้ ไม่มีใครเชื่อ นู่นนะฟังซิ เลยทอดธุระว่าอยู่ไปกินไป พอถึงวันเวลาของชีวิตแล้วก็ไปเสีย เท่านั้น ดึกว่าที่จะไปพูดไปสอนให้เขาหาว่าบ้ากันทั้งโลก

จนขนาดนี้เหมือนว่าไม่มีใครรู้ได้เลยธรรมประเภทนี้ แล้วก็มีธรรมอันหนึ่งแสดงขึ้น ในเดี๋ยวนั้นทันทีเลย นั่นละจะว่าธรรมเกิดหรืออะไรก็พิจารณา เมื่อเห็นว่าธรรมนี้เป็นสิ่งที่ สดวิสัยของโลกที่จะรู้ได้ มนุษย์ที่จะรู้ได้แล้ว เราเป็นเทวดามาจากไหน ทำไมเราจึงรู้ได้เห็น ได้ รู้ได้เพราะเหตุใด เหตุใดที่สำคัญ นี่ละที่ว่าธรรมผุดขึ้นมาต้านทานกันในความท้อใจ หรือว่าความอ่อนใจที่จะสอนโลก ดูว่าโลกนี้จะไม่มีใครรู้ได้เลย ลงขนาดนี้แล้วจะไม่มีใครรู้ ได้เลย สอนไปที่ไหนเขาก็จะหาว่าเป็นบ้ากันทั้งโลก เราอยู่ไปกินไปวันหนึ่ง พอถึงวันเวลา แล้วก็ไปเสียเท่านั้น ดึกว่าที่จะไปพูดไปสอนให้เขาโงมตี พูดง่าย ๆ

แล้วธรรมหนึ่งก็ผุดขึ้นมาอย่างรุนแรงเสียด้วยนะ ถ้าว่าธรรมนี้สุดวิสัยของโลกที่จะรู้ได้เห็นได้แล้ว เราเป็นเทวดามาจากไหนเรารู้ได้เห็นได้ รู้ได้เพราะเหตุใด นั้น พอเพราะเหตุใดเท่านั้น ก็คือมีสายทางเข้ามา เหตุก็คือสายทางที่เราดำเนินมา มีทางเดินเข้ามา เดินเข้ามา มาถึงจุดนี้มารู้ได้ ที่ว่ารู้ได้เพราะเหตุใด เมื่อรู้ได้เพราะเหตุใดมันก็ยอมรับทันที ที่เรารู้ได้เพราะอะไร เพราะการปฏิบัติของเรามีสายทางมา ตามสวากขาตธรรมที่ตรัสไว้ชอบแล้ว เป็นทางที่ชอบธรรม เพื่อมรรค ผล นิพพานโดยตรง เราก็ดำเนินมาตามนี้ก็มารู้อย่างนี้

นี่ที่ว่ารู้ได้เพราะเหตุใด ก็เมื่อมีผู้ปฏิบัติอยู่ ทำไมเขาจะรู้ไม่เห็นไม่ได้ เรายังรู้ได้เห็นได้ ทำไมคนอื่นจะรู้ไม่เห็นไม่ได้ เมื่อสายทางมีอยู่ นี่เพราะเหตุใด คือสายทางยอมรับทันทีเลยนะ ทั้งๆ ที่ว่าทอดธุระไปแล้ว อ้อรู้ได้ ไม่มากก็ได้ ยอมรับทันทีเลย เอาตัวประกันเลย เราเป็นเทวดามาจากไหน เมื่อโลกรู้ไม่ได้ เรามารู้คนเดียวเราเป็นเทวดามาจากไหน เราก็เป็นเหมือนมนุษย์ทั่วๆ ไปทำไมถึงรู้ได้ รู้ได้เพราะเหตุใด นั้น เพราะการปฏิบัติเข้ามาๆ มันก็มารู้ได้ จึงยอมรับว่า อ้อ รู้ได้ ถึงไม่มากก็ได้ บอกว่าได้ ยันไว้เลย

นี่ละเรื่องราวมันเป็นอย่างนั้น เราไม่ได้วัดรอยพระพุทธเจ้า เป็นในหัวใจจริงๆ ซึ่งไม่เคยคาดเคยคิดเลย ก็เพราะธรรมชาตินั้นมันก็ควรจะพูดได้ ท้อใจได้นั้นแหละ ธรรมชาติ นั้นกับธรรมชาติทั้งหลายเหล่านั้นมันเข้ากันไม่ได้เลย แต่มันมีสายทางเข้ามา เข้ามาไม่มากก็ได้ ได้ นั้น จึงยอมรับ บอกว่าอ้อได้ ไม่มากก็ได้ นี่เวลามันหนามันเป็นอย่างนี้โลกของเราอย่างในโลกแสดงกันอยู่อย่างนี้ วุ่นวายนี้ ใจของเราเราไม่มีอะไรกับโลก มีแต่ความสลดสังเวช แล้วก็พิจารณาอ่อนหน้ำอ่อนหลังตามความหนาบางของกิเลสและธรรม มีมาดั้งเดิมก็จะตื่นเต้นไปหาอะไร แน่ะ เรื่องมันมียังไงมันก็ต้องแสดงออกของมันอย่างนี้ตลอดไป เพราะมันเคยแสดงตลอดมามันก็ต้องแสดงตลอดไปเมื่อมันยังมีอยู่ ฝ่ายดีฝ่ายชั่วมีอยู่ ต้องแสดงด้วยกัน

ฝ่ายดีมีอยู่ที่พระพุทธเจ้า พระสาวก พระอรหันต์ท่านผ่านไปๆ ฝ่ายดีมีอยู่ท่านก็ผ่านไปได้ๆ ฝ่ายชั่วมีอยู่ผู้ที่จะมเงาเกาหมัดคลุกเคล้าอยู่กับฝ่ายชั่วมันก็เป็นพินเป็นไฟอย่างนี้ต่อไป ก็มีเท่านั้นละ จึงไม่มีอะไรที่จะค้ำ ดังที่เขาแสดงอย่างนี้ ก็คือฤทธิ์อำนาจของฝ่ายต่ำมันแสดงฤทธิ์ของมัน เต็มเหนี่ยวของมัน มันก็รู้กันอยู่อย่างนี้ จึงไม่มีอะไร โลกอันนี้จะไม่มีอะไรเราไม่มี มีแต่ความสลดสังเวชเท่านั้นเอง ควรแนะนำสั่งสอนจุดลากไปได้แค่ไหน ก็ทำไปตามกำลังนั้น

อย่างไรเราอย่าลืมนึกคิดว่า ชั่วเป็นชั่วเป็นภัยต่อเราตลอดไป ต่อส่วนรวมตลอดไป ต้องกำจัดปิดเป่าภัยทั้งหลายด้วยธรรมความดีงาม สิ่งสกปรกจะสะอาดด้วยน้ำ น้ำเท่านั้นเป็นที่ชำระล้างสิ่งสกปรกทั้งหลายได้ ความเลวร้ายทั้งหลายมีกรรมเท่านั้นจะชำระกันลงได้ ให้เรายึดอันนี้ให้ดี ธรรมนั้นมีอยู่ทั้งเขาทั้งเรา ยึดเข้ามาปฏิบัติกำจัดสิ่งเลวร้ายทั้งหลายนี้ออกไป เรื่องมันก็สงบลงไปได้เท่านั้นเอง เขาสงบไม่ได้เราสงบได้ก็ไม่เป็นไร นั่น เขาร้อนเราเย็นไม่เป็นไร อย่างที่พระพุทธเจ้าแสดงไว้ในธรรมท่านว่า โลกร้อนโลกรบกันเราไม่มีอะไรรบเราสบาย โลกเดือดร้อนวุ่นวาย เราไม่เดือดร้อนเราสบาย ท่านแสดงไว้ในธรรม อันนี้เมื่อแก่ที่ไหนไม่ได้ เราแก่เราได้แล้วเราก็สบาย เอาตรงนี้ซิ

เมื่อวานนี้ก็ผ่านมาจากหนองคาย ไปนี้ไปเอาของเทลงที่โรงพยาบาลคำตากล้า นับว่าคำตากล้าवासนาดี ไปก็เหมาไก่ตลกตลาดไปเลย เอาไก่จมนตลกตลาดไปเลย ตลาดพัง มีเท่าไรเอาหมดจนกระทั่งไม่มีจะขาย ไปพอดีเลยเจริญศิลป์ไป รถเขาบรรทุกแดงมาจากไหนไม่รู้ เขาซื้อแดงมาจะเอาไปขาย พอตีมาผ่านเรา เราก็บอกเอาแดงนี้ไป รถเรายังพอจะบรรทุกได้ไหม เอาขนาดที่จะบรรทุกได้ละนะ เลยบอกให้เขาจอดรถ บรรทุกได้แค่ ๕๘ กิโล แดงสุกแดงไทยได้ ๕๘ กิโล รถเราพอดี แล้วค่อยไปจากนี้ไปหาคำตากล้าไม้ไผ่กลั่นก ซัดไปขนาดนั้น คำตากล้าถึงว่ามีवासนาดี ไก่ก็ตีตลาดแตก แต่แดงไม่แตก รถเราแตกเสียก่อนสู้ไม่ได้ เอาเต็มรถแล้วไป ที่ได้เป็นพิเศษก็กล้วย แดง ไก่ เมื่อวานนี้ นอกจากนั้นเราจัดไปเป็นปรกติแล้ว ขนาดเสมอกัน ๆ อันนี้เป็นส่วนพิเศษ พอเทลงนั้นแล้วจากนั้นก็ไปเตลิดเลยไปทางบึงกาฬออกทางปากคาด มาโพนพิสัย หนองคาย อุดร เมื่อวานนี้นะ เอาของไปเต็มรถ

วันก่อนนั้นก็ไปภูเรือ แล้วไปภูหลวง ไปหาแต่ที่จำเป็น ๆ คือชอกแซกลำบากลำบากจนกระทั่งหมอมามาพูดเลย เมื่อได้รับของจากหลวงตานี้ เดือนไหนที่ได้รับแล้วก็ลดลงคือปรกติโรงพยาบาลเขา เช่น ภูหลวง เดือนหนึ่งจ่ายค่าอาหารให้คนใช้นั้นเดือนละหนึ่งหมื่นบาท พอได้หลวงตามาสงเคราะห์อย่างนี้แล้วก็จะลดลงตั้ง ๔ พัน จ่ายภายในเดือนนี้เพียง ๖ พัน หลวงตามาช่วยได้ตั้ง ๔ พันนะ แต่ละเที่ยว ๆ ว่างั้น มาที่ไรลดลงขนาดนั้น เราคิดไว้เรียบร้อยแล้วเหล่านี้นะ แต่เขามาพูดก็เลยเป็นพยาน อย่างเมื่อวานนี้เอาเต็มเหนียวเลยละ รถเราเหมือนว่าคลานไปเลยเที่ยว ถ้าไกลกว่านั้นไปไม่ได้นะ นี่เรากระระย่นี่ไปนี้ไม่เป็นไรละ เอ้า คลาน ๆ ไป

รถเราถ้าเข้าไปซ่อมที่ไรนี้เขาตลกตะลึงกันเลย โห้ย รถนี้มันเป็นอย่างนี้ถึงขนาดนี้ รถก็ตีขนาดนี้ทำไมจึงเป็นอย่างนี้ ก็หลวงตาท่านใส่ของแบบนี้ละ เป็นอย่างนั้นเรื่อย รถเราพัง

ง่าย ๆ แหะไม่นานพั่ง เพราะไปที่ไหนมันแน่นปึ๊ง ๆ ไม่มีคำว่าลดแหะ เอาให้เต็ม เหนียว ๆ คือทำให้สนใจ เมื่อวานนี้ก็สนใจ เต็มเหนียวเลย ไปวันละโรง ๆ อย่างนั้น สงสาร ที่ให้เขามาเอานี้ก็ใส่โกดังไว้เต็มเอี้ยดแล้ว เมื่อวานนี้รวมทั้งหมด ๓ คัน วานขึ้นนี้ ๔ คัน อย่างนี้เป็นประจำ ๆ เราเองก็ออกไปช่วย ๆ อย่างนี้ เมื่อวานถึงได้ผ่านมาทางหนองคายมานี้ รถมานี้บ้าย ๓ โมงเป้งเลย ออกจากนี้ดูเหมือน ๓ โมง ๑๕ นาที ขาด ๖ ชั่วโมงอยู่ ๑๕ นาที ทั้งไปทั้งกลับ ๕ ชั่วโมง ๔๕ นาที รถเราวิ่งตลอดเลย

ไปถึงโรงพยาบาลก็นั่งให้เขาประมาณสัก ๑๐ กว่านาที บอกเขาวันนี้ยังดิ้นะเราลงนั่ง ธรรมดาไม่ค่อยนั่งละ ขนของลงปั๊บ ๆ ไปเลยไม่ลงนั่ง เมื่อวานนี้ลงนั่งเพราะนาน ๆ ได้ไปที่หนึ่ง ส่วนมากไม่ค่อยนั่งแหะ เรานั่งอยู่บนรถ ขนของลงเสร็จแล้วไปเลย เพราะมีหน้าที่เท่านั้น เราไม่ได้ไปหวังอะไร จะไปคุยกับใครเราไม่คุย เราจึงไม่ค่อยลง เมื่อวานนี้ลงดูเหมือน รวมตั้งแต่รถจอดก็จนกระทั่งรถออกเป็นเวลา ๑๕ นาทีพอดี เราคุยกับเขาอยู่ประมาณสัก ๑๐ นาทีมั้ง เท่านั้นแหะ ช่วยอย่างนี้ตลอด

เราพอใจช่วยโลก เราตายเมื่อไรเราก็ตายได้สบาย การตายของเราไม่ยากเราบอกตรง ๆ อย่างนี้ละธรรมพระพุทธรเจ้าอาจหาญชาญชัย ทั้งความเป็นอยู่และตายไป ตายที่ไหนเราตายได้สบาย ๆ เราไม่มีอะไรกับใคร โลกจะมีสามโลกสี่โลกห้าโลกก็ตามจะมีกับเรา เราไม่มีกับโลก เราสบายอย่างนั้นละ เพราะฉะนั้นจึงว่าการเป็นการตายของเราไม่ได้ยากอะไรเลย ถึงวาระแล้วไปปิ้งเลยทันที นี่อาจหาญใหม่จิตใจ เมื่อได้รับการอบรมมาแล้วประจักษ์อยู่กับหัวใจเจ้าของ ไม่คลาดเคลื่อนด้วย ตรงเป้ง ๆ เลยเทียว ขอให้ปฏิบัติตนให้มันแนใจของเรา ทุกสิ่งทุกอย่างจะแนใจโดยลำดับเพราะความดีมาน้อยของเรา

ความดีมากเท่าไรยิ่งอบอุ้มมาก ๆ จากการบำเพ็ญของเรา การให้ทาน รักษาศีล เจริญเมตตาภาวนา นี่คือการสร้างความดีใส่ตัวเอง สร้างไปทุกวี่ทุกวันก็เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ต่อไปก็ติดฝังเลย เวลาเราไม่มีความดีงามอะไร พูดถึงความตายไม่ได้นะ มันเดือดร้อน วุ่นวาย เราเองเราก็เป็น พอพูดถึงเรื่องความตายนี้รู้สึกเหมือนจะตายเดี๋ยวนั้นเลย เป็นฟินเป็นไฟขึ้นมา ต้องระลึกเรื่องอื่นเข้ามากลบกัน กลบการระลึกถึงความตาย มันเดือดร้อน ต้องระลึกถึงความเพลิตความเพลิตเข้ามากลบกัน เป็นอย่างนั้นแต่ก่อน เป็นในหัวใจเรา

ที่นี้พอบวชเข้ามาปั๊บนี้ก็รักษาแต่ความดี ตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งปานนี้ เราไม่เคยทำ ความชั่วช้าลามกให้เกิดความเสียหายแก่เราเลยตั้งแต่วันบวชมา ไปอยู่สถานที่ใดก็ไปด้วย ความสงบร่มเย็น แม้จะเข้าคบค้าสมาคม เราก็เรียกว่านักร้องนักเทียว ทั่วประเทศไทยเราไป

หมด ไปที่ใดก็มีแต่ความสงบร่มเย็นระหว่างเพื่อนฝูงด้วยกันๆ ไม่เคยมีการทะเลาะเบาะแว้ง แล้วก็สร้างความดีของเรา คือลอบอุ้มตลอดไม่มีบกพร่องเลย จนกระทั่งก้าวขึ้นสู่เวทีพิดกับกิเลส เรื่องความตายนี้ค่อยหดเข้ามานะ คือแต่ก่อนกลัวตาย พอก้าวขึ้นสู่เวทีก็เอาความตายเป็นสนามรบเลย พัดกันเลยกับความตาย มันจะตายเมื่อไร อะไรจะตายก่อนตายหลัง เฉพาะอย่างยิ่งเวลานั่งตลอดรุ่ง มันทุกข์แสนสาหัสขนาดนั้น ถึงได้ว่า เอ้าอะไรจะตายก่อนตายหลังในร่างกายของเราเนี่ย มันไม่ได้กลัวตายว่างั้นเถอะนะ มันพัดกันเสียเต็มเหนี่ยวๆ ที่นี้ก็อาจหาญเรื่องเรื่องความตาย ถือความตายเป็นสนามรบไปเลยทีเดียว จนกระทั่งผ่านปั้งไปแล้วไม่มี กลัวก็ไม่มี กล้าก็ไม่มี เรื่องเป็นเรื่องตายไม่เคยกลัวเคยกล้า เรียกว่าผ่านไปหมดเสียทุกอย่างทุกอย่าง นี่ละการสร้างความดี ขอให้พี่น้องทั้งหลายจำเอานะ

ว่ามาอวดหรือนี้ เอาความดีมาให้ นี่กว่ามูตรว่าคุณเธอ ถ้าเอามูตรเอาคุณมาให้ว่าเป็นทองคำไปแล้วหรือ พิจารณาซิ นี่ละการสร้างความดี อบอุ้มไปเรื่อย จนกระทั่งผ่านไปหมด ไม่ว่าจะอบอุ้มไม่อบอุ้ม เลยนั่นไปเสียทุกอย่างแล้ว อยู่ผาสุกเย็นใจสบาย ช่วยโลกก็ช่วยไปอย่างนี้ดังที่เห็นนี้แหละ เราช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย ถึงใครจะมีอะไรๆ กับเรา เราก็ไม่มีอะไรกับโลก เพราะโลกนี้เป็นโลกสมมุติ ธรรมชาติมันไม่ใช่สมมุติ เข้ากันไม่ได้เข้ากันไม่ติด จะเกี่ยวข้องก็มีเพียงธาตุเพียงขันธ์เกี่ยวข้องกันเท่านั้นเอง เรื่องจิตนี้ไม่ได้เข้ามายุ่งเพราะความเกี่ยวข้องเป็นเรื่องสมมุติทั้งหมด ธรรมชาติมันวิมุติ ไม่มีอะไรเข้ามาเกี่ยวข้องกับสิ่งใดเลย ก็ปฏิบัติตามสมมุตินิยม ดังเราๆ ท่านๆ เรื่องสมมุติก็เป็นเหมือนกัน เคยอยู่เคยกิน เคยหลับเคยนอน ก็เป็นไปตามธรรมดา อะไรดีอะไรไม่ดีก็รู้ อะไรชอบไม่ชอบก็รู้อยู่ในวงขันธ์ๆ ไม่ได้นอกจากนั้นไปเลย

เมื่อเวลาอันนี้หมดไปปั้ง สมมุตินี้หมดโดยสิ้นเชิง ธรรมชาตินั้นก็ติดตัวออกจากความรับผิดชอบ ผ่านเลย นั่นละท่านเรียกว่า ธรรมธาตุ นี่ละการสร้างความดีเป็นอย่างนี้ ขอให้พี่น้องทั้งหลายกราบพระพุทธเจ้าให้สนิทใจ อย่าไปกราบพวกกิเลสค้นหาปัญญาหยาบ อย่างที่เขาแสดงกันอยู่วันที่เท่าไร (วันที่ ๙ ครับ) นี่เลวมมาก ให้ดูเอานะ นี่เลวที่สุดในเมืองไทยเรา ไม่มีคร่าวไหนเลวยิ่งกว่าคร่าวนี้ เกี่ยวกับเรื่องพระหัวโล้นๆ ออกไปแสดงตัวเป็นมหาภัยต่อชาติต่อศาสนาต่อส่วนรวม ทำผิดขนาดไหนยังพลิกตัวว่าเป็นถูก เลวที่สุดให้พิจารณาเอานะ

ธรรมเป็นธรรม บาปมี บุญมี จะเหนือบาป เหนือบุญ เหนือกรรม ไปไม่ได้ ใครจะเก่งขนาดไหนไม่เหนือกรรม กรรมครอบไว้หมดนั่นแหละ อย่างนี้จะกิเลสถ้าเวลามันนานมากมันไม่ได้ขึ้นอยู่กับใครนะ ไม่ว่าจะร้าวาสถญาติโยมหรือพระมันเหยียบหัวไปได้ทั้งนั้น

เวลานี้กำลังกิเลสเหยียบหัวพระ เหยียบหัวประชาชนเรา เฉพาะประเทศไทยกำลังเดือดร้อนเกี่ยวกับเรื่องศาสนา ทั้งๆ ที่ของดีมีอยู่ หลักเกณฑ์เพื่อความสงบร่มเย็นมีอยู่ ท่านผู้ปฏิบัติก็สงบร่มเย็นมาโดยลำดับ แต่ผู้ก่อความเดือดร้อนก็ทำโลกให้ร้อนอยู่อย่างนี้ให้เห็นอย่างนี้แหละ พิจารณาเอา เลวหรือไม่เลวท่านทั้งหลายพิจารณาซิพระระนะ คำว่าพระ แปลว่าประเสริฐ แต่ความประพฤติเลวร้ายที่สุดจะเรียกว่าพระได้ยังไง

โยม กราบถามปัญหาธรรมคะ คือหนูปฏิบัติธรรมมาได้สักประมาณ ๑๗-๑๘ ปีแล้ว โดยกำหนดคำบริกรรมว่าพุทโธและพิจารณาโครงกระดูกคะ ตอนนี้อมาติดตรงที่เมื่อเราเห็นสาเหตุความทุกข์ความสุขความดีความชั่วทั้งหลายทั้งหยาบกลางละเอียด เกิดจากความปรุงแต่ง อารมณ์ความปรุงแต่งที่ออกไปจากใจเราทั้งหมดทั้งสิ้น ไม่เห็นว่าความสุขความทุกข์ทั้งหลายที่เกิดขึ้นไปจากความปรุงแต่งของใจของตัวเอง ยึดถืออุปาทานเป็นลูกโซ่จึงย้อนตามรู้มาดูที่ความปรุงแต่ง สลับกับคำบริกรรมพุทโธเป็นช่วงๆ พอดูอารมณ์ความปรุงแต่งของใจไปนานๆ ก็เกิดความรู้สึกว่า เรามานั่งคอยระวังเหมือนระวังผู้ร้ายที่คอยจะมาทำร้ายตัวเองเหมือนนักเลง ถ้าเราเผลอมันก็มาทำร้ายเรา

คำถามมีว่า ทำอย่างไรเราถึงจะเป็นอิสระ โดยที่ไม่ต้องมานั่งระวังดูความกระเพื่อมที่มันกระเพื่อมตลอดเวลา

หลวงตา แล้วจิตเป็นมายังไงเริ่มแรกปฏิบัติมา มีความสงบร่มเย็นเป็นยังงี้ๆ มา นี มาพูดเอาปัจจุบันนี้

โยม เป็นลักษณะว่าจิตรวมเป็นระยะๆ ค่ะ แล้วช่วงหนึ่งเกิดจิตว่างและเกิดเห็นว่าความสุขความทุกข์ทั้งหลายเกิดจากความปรุงแต่งซึ่งออกจากใจทั้งหมด

หลวงตา เข้าใจ ให้พิจารณาอยู่ในนั้น มันเกิดขึ้นจากมหาเหตุที่ใจ รวมทั้งหมดมันจะไม่ไปไหน จะเกิดที่ใจๆ ทั้งหมด เพราะใจนี้ไปกว้านมาหมด ความรู้ความยึดถือความสำคัญมันหมายครอบโลกธาตุใจดวงเดียวนี้ เวลาเราภาวนาคือตีมันเข้ามา เหมือนกับดิ่งจอมแห ใจเรากระจายไปเหมือนคนตากแห กระแสของจิตรู้ไปหมด เวลาเราภาวนาเหมือนดิ่งจอมแหเข้ามา มันจะหดจะย่นเข้ามา ความสงบจะเข้ามาสู่ใจ เราสรุปเลยว่าเมื่อเข้ามาสู่ใจๆ แล้ว จากนั้นย่นเข้ามาแคบเข้ามา เลยปรากฏแต่ความเกิดความดับ คิดดีก็ดับ คิดชั่วก็ดับ มันเกิดขึ้นมาจากไหนให้ดูจุดสำคัญมันอยู่ที่นั่น ให้ดูตรงนั้นอย่าดูที่อื่น

เกิดที่ไหน มันก็เกิดจากใจนั้นแหละ แต่เวลายึดไม่ได้ แม้จะรู้ว่าเกิดจากใจมันก็ไม่ปล่อย แต่เวลามันเข้าถึงตัวแล้วไม่ต้องบอก มันพังของมันไปเอง พวกมันจำเอานะ ถูกต้องแล้ว พิจารณาอย่างนั้น เกิดดับไม่มีที่ไหน เกิดจากใจ ดีชั่วเกิดจากใจเป็นสังขารด้วยกัน

สังขารฝ่ายดีฝ่ายชั่วปรุงแต่ง เกิดดับ ๆ ยิบเย็บ ๆ ให้ดูตัวนั้น ดูอยู่ที่จิต ไม่มีอะไรในโลกอัน
นี้ มีอันนี้เป็นเหตุสำคัญที่ปรากฏอยู่เวลานี้ เข้าใจหรือ

โยม เข้าใจค่ะ

หลวงตา เอาละพอ ไล่เข้ามามันจะได้เห็นเรื่องราว ใจเรียนเรื่องของตัวเองจบแล้ว
หมดเรื่องไม่มีอะไร เวลานี้มันเรียนเรื่องของตัวเองไม่จบ แล้ววิ่งหาเรื่องมาอีก เลยไม่เรียน
มีแต่หาเรื่องเข้ามา มันก็มากละชิเรื่องใจ ครอบไปหมด พอตีเข้ามา ๆ นี้เหมือนเราดึงจอม
แห กระแสของจิตครอบหมด พอภาวนานี้เหมือนดึงจอมแห ย่นเข้ามา ๆ ก็มารู้ที่เกิดที่ดับ
ทั้งดีทั้งชั่วที่จิตใจเรา พอเรื่องอันนี้ถึงตัวสำคัญที่พาให้ปรุงให้แต่งมันดับลงไปโดยสิ้นเชิง
ความปรุงแต่งก็เลยกลายเป็นชั้นล้วน ๆ ไป ไม่มีผู้หนุนขึ้นมา มันเป็นชั้นล้วน ๆ เรื่องคิด
เรื่องปรุงเรื่องแต่งคิดธรรมดา ผ่านมาแล้วเดินไปกับพื้นที่กับแผ่นดินนี้ เดินก้าวไป ๆ
เหยียบไปอย่างนั้นเรื่อย มันก็คิดก็ปรุงของมันไปเรื่อย ผ่านไปเรื่อยไม่ยึดไม่ถือ เรียกว่า
ชั้นล้วน ๆ

ชั้นล้วน ๆ นี้เราก็ไม่เคยเห็นในคัมภีร์ แต่ก็มาเห็นความจริงอันนี้ ชั้นเจือปนชั้น
เป็นเครื่องมือ ส่วนมากต้องว่าเป็นเครื่องมือของกิเลส พอตีกิเลสเข้ามา ๆ ชั้นก็เป็น
เครื่องมือของธรรมมากขึ้น ๆ ใช้ทางธรรม พอกิเลสดับลงไปแล้วชั้นก็เลยเป็นชั้นล้วน ๆ
ไป กิเลสก็ไม่มีผลออกมาให้คิด ธรรมท่านก็พอตัวแล้ว ธรรมเป็นเจ้าของไม่ยึดชั้น ถ้า
กิเลสเป็นเจ้าของแล้วยึด ชั้นเป็นเราเป็นของเราด้วย รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ
เรียกว่าชั้น ชั้นแปลว่ากอง แปลว่าหมวด ทีนี้เวลารู้กันหมดแล้วชั้นนี้ก็ชั้นล้วน ๆ
ใช้ไปอย่างนั้น ได้เห็นได้ยินอะไรก็ผ่านไป ๆ ธรรมดาไม่ติดไม่พัน บังคับให้ติดก็ไม่ติด
เรียกว่าชั้นล้วน ๆ เตลั วูปสโม สุโข ระวังดับเสียซึ่งสังขารทั้งหลายยิ่งใหญ่แล้วเป็น
ความสุข สังขารคือสังขารสมุทัย ดับอันนี้แล้วไม่มีอะไรเหลือ ถึงสังขารชั้นนั้นก็ชั้น
ล้วน ๆ ไปเสีย เข้าใจ หมดแล้วนะ ทีนี้จะให้พร

ผู้กำกับฯ หลวงตาครับ ไอ้โทษธรณีสูบสมัยโบราณ สมัยปัจจุบันเขายกเลิกไปหรือ
ยังครับ

หลวงตา ยกเลิกอะไร เขากำลังเปิดธรณีให้สูบคน เขาจะยกเลิกอะไร มันถึงขั้นนั้น
แล้วมันเป็นของมันเอง เมื่อยังไม่ถึงขั้นนั้นมันก็เพียงแหวก ๆ เข้าไป

นี่วันพรุ่งนี้ก็ออกเดินทาง(ไปพักที่สวนแสงธรรม) ไปวันที่ ๑๕ แล้ววันที่ ๑๖ ก็
ไปเทศน์ที่สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ไปเทศน์ที่นั่น จากนั้นเขาก็อัดเทปไว้
แล้วเขาจะเอาเทศน์ของเรานี้ออกทางสถานีวิทยุต่อไป วันนั้นก็จะได้ยินเฉพาะผู้ที่ไปฟัง

ตอนเช้าละมั่ง ยังไม่ออก เขาอัดเทปเอาไว้ พอจากนั้นเขาถึงจะออกทั่วประเทศไทย ดูว่าวันที่เท่าไรเขาจะออก

ผู้กำกับ วันที่ ๑๘ ประมาณ ๒ โมงเช้าครบเคารพธงชาติแล้ว

หลวงตา เราไปวันที่ ๑๖ วันที่ ๑๘ เขาจะออกทั่วประเทศไทยก็เกณฑ์เทศน์ของเราในวันนั้น เราก็ก็นำเทศน์ให้เป็นประโยชน์แก่ชาติไทยของเราศาสนาไทยของเรานั้นแหละ เราอุทิศส่าห์ไป ธรรมดาเราก็เทศน์หนักมาพอแล้ว จำเป็นอะไร แต่ก็ไปอย่างนี้แหละ เอาละไปละนะ เหนื่อยลูกลำบากเหมือนกัน แต่เดี๋ยวนี้ค่อยดีขึ้นเรื่อยๆ ดีขึ้นไม่ค่อยเหมือนแต่ก่อน นี่แข็งนี่ นี่ปวดเวลาลูกขึ้นนี่ปวดๆ นี่ เอามือค้ำยันไว้อย่างนี้ก่อน นี่ๆ มันปวดตรงนี้ พอลุกขึ้นไปเดินสักสามสี่ก้าวค่อยแข็งขึ้นๆ ลูกชั้นที่แรกดีไม่ดีล้มนะ มันปวดเข้า

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th